

سبز، سبز پررنگ

راهنمای سفر رویایی به بیلاق‌های ایران

سعیده خداوردیان

شاید برای خیلی‌ها تجربه یک سفر پر هزینه به کوه‌های آلپ یا زندگی در طبیعت بکری که کارت پستال‌های براق و تور بست‌پسند آن‌ها را تا جای ممکن متفاوت و وسوسه‌انگیز نمایش می‌دهند، رویایی و دست‌نیافتنی باشد، اما با کمی جست‌وجو در مرزهای کشور خودمان مناطقی بیلاقی پیدا می‌کنید که اگر زیبایی‌ها و تنوع اقلیمی‌شان از آن مناطق معروف بیشتر نباشد، کمتر هم نیست؛ این نواحی با مناظر افسونگرشان گاه در پس جنگل‌های انبوه، گاه بر بلندای کوه‌هایی که از نظر دور مانده‌اند یا در پناه روستاهای دورافتاده پنهان شده‌اند. با این مقدمه برای سفر به بخشی از زیباترین بیلاق‌های کشورمان این بار هم با ما همسفر باشید...

سفر به بالادشت

۲۰۰۰ متر که از سطح دریا بالا بروید، در ۲۲ کیلومتری سیاهکل رود استان گیلان، بیلاقی ۱۰۰ هکتاری به نام جواهردشت وجود دارد که با وجود سرسبزی و چشم‌اندازهای بی‌مانندش به دریا و کوه برفگیر سماسوس، می‌توان طبیعت آن را وجدآور توصیف کرد. دسترسی به این منطقه که جواهری درخشان در شرق گیلان است از شهر رامسر و بعد از آن جاده سیاهکل رود ممکن می‌شود؛ مسیر لذت‌بخشی که با گذر از میان درختان مرکبات و جنگل آغاز می‌شود و با رسیدن به محله خیاط و سوار شدن بر جیپ یا اتومبیل‌های دو دیفرانسیل به سمت ارتفاعات ادامه پیدا می‌کند. بعد عبور از بقعه نقره‌عباس و زیارت و استراحت در آن، جواهردشت کم‌کم رخ می‌نماید؛ جایی که بر بلندایش می‌توان دریای خزر را هر طلوع و غروب تماشا کرد و تلفیقی از مه، چمنزار و کوه یا ابرهایی سپید و رقصان را که پایین آمده‌اند، در گستره‌ای بی‌انتهای دید. علاوه‌بر این‌ها، پوشش گیاهی منطقه، از تمشک و پامچال گرفته تا بنفشه و گزنه، مزارع، مراتع پروسعت و حیواناتی که در محوطه حفاظت‌شده جواهردشت زندگی می‌کنند، مجموعه کاملی از زیبایی‌های طبیعی و گردشگری را فراهم کرده است که فقط باید دید و هر توصیفی از آن ناقص است.

اگر از دوستداران طبیعت باشید می‌توانید در میان دشت‌های این منطقه دیدنی چادر بزنی و با تجربه یک زندگی بکر که در آن هیچ خبری از شهر و گرفتاری‌هایش نیست به آرامش برسید البته امکان سکونت در کلبه‌های محلی و تجربه محبت و میهمان‌نوازی مردم بومی هم وجود دارد.

در ۲۲ کیلومتری سیاهکل رود استان گیلان، بیلاقی ۱۰۰ هکتاری به نام جواهردشت وجود دارد که با وجود سرسبزی و چشم‌اندازهای بی‌مانندش به دریا و کوه برفگیر سماسوس، می‌توان طبیعت آن را وجدآور توصیف کرد

جواهردشت

شب‌های مه‌آلود، روزهای رویایی

شب‌های مه‌آلود و روزهای رویایی، زندگی در کلبه‌های چوبین که تابستان‌ها هم اجاق‌های هیزمی‌شان چیز چیز می‌کنند تا در هوای سرد ارتفاعات تالش کمی گرم شوید و طبیعتی منحصر به فرد که وسوسه ثبت تصاویر گوشه‌های بکرش اجازه نمی‌دهد یک لحظه دوربین را کنار بگذارید؛ این‌ها که گفتیم فقط بخش کوچکی از زیبایی‌های بیلاق اولسبلنگاه - یکی از بهترین بیلاق‌های شهرستان ماسال - است؛ بیلاقی که در فاصله ۲۵ کیلومتری شمال غرب شهرستان ماسال واقع شده و بعد از پیمودن مسیر پیچ‌درپیچ کوهستانی با هوای پاک دلپذیر و عبور از دالان‌هایی سبز که کوه خندیده در دورنمایش پیدا است، عاقبت در ارتفاعات پیدا می‌شود. در روستاهای بیلاقی این منطقه که پر از کلبه‌ها و ویلاهای رنگین است، مردم از آب چشمه‌ها می‌نوشند و شب که از نیمه بگذرد دیگر برق نیست. اگر شانس یار شود و هوا صاف باشد از آسمان ستاره می‌ریزد و می‌شود تا صبح زیر نور ماه با همسفران خاطره ساخت. در ابتدای صبح با باز کردن در کلبه بعید نیست دریایی از ابرهای سپید زیر پاهایتان ببینید، مراتع سرسبز با اسب‌های زیبای آزاد هم هست، می‌شود همان‌وقت‌ها که اقیانوس مه راه افتاده است روی ایوان کلبه‌ها و میهمان‌پذیرها نشست و در هوای خنک و پاک چای نوشید، می‌شود پیاده تا چشمه‌های زلال در ارتفاعات رفت و عطر هیزم را بلعید یا با کمی پیاده‌روی به دره‌های عمیق سرسبزی رسید که زیبایی‌شان بی‌انتهاست البته البته بیلاق اولسبلنگاه فقط یکی از بیلاق‌های شهرستان ماسال است؛ این شهرستان که در همسایگی کوه‌های تالش واقع شده از دو بخش مرکزی و شاندرمن تشکیل شده است و بیلاق‌های فراوانی در آن وجود دارد؛ بیلاق تلارگاه، خندیده‌پشت، بیلگاه دول، مور جونه، اسپه‌دشت، رشته‌پشت و... بخشی از این اقلیم بی‌نظیر و دیدنی هستند.

دشت میشان، از تاریخ تا جغرافیا

بازدید از مجموعه کتیبه باستانی گنجنامه که شامل سنگ‌نوشته‌های هزاران ساله هخامنشی بر سینه صخره‌های سترگ الوند و آبشاری ۱۲ متری و دیدنی به همراه مجموعه‌ای از رستوران‌ها و مراکز تفریحی است، جزو لذت‌بخش‌ترین برنامه‌های سفر به شهر همدان است، اما علاوه‌بر این‌ها، به کمک تله‌کابین این مجموعه، منطقه بیلاقی دشت میشان را هم می‌توان دید. این دشت پهناور ارتفاع ۲۶۰۰ متری از زیباترین دشت‌های کوهستان الوند است که رودها بر تن مخملین آن روانند و از قدیم سیاه‌چادرهای عشایر برای گذران فصل گرم در آن برپا می‌شدند. در دشت میشان که از سویی بر بلندایش باغ‌های عباس‌آباد و تمام شهر همدان پیداست و از سوی دیگرش زمزمه چشمه‌ها و نهرها در پهنه چمنزارانش موسیقی دلپذیر مداوم است، خستگی زندگی شهری کاملاً فراموش می‌شود، شاید به همین دلیل است که مردم همدان از صبح جمعه دشت میشان را با بساط چای و پیک‌نیک قُرُق می‌کنند.

دشت میشان دو استراحتگاه برای کوهنوردانی دارد که می‌خواهند به قله الوند صعود کنند که مناظر چشم‌نوازی را می‌شود از آن‌ها تماشا کرد. شما هم اگر بخواهید بدون تله‌کابین و از طریق کوهنوردی به دشت میشان برسید، باید مسیر کوهپیمایی را چند متر قبل‌تر از کتیبه‌های گنجنامه پیدا کنید. رسیدن به قله نیازمند کوهنوردی نسبتاً سنگینی است اما مناظر زیبای باغ‌ها و دره سبز عباس‌آباد حرکت به سمت دشت را آسان می‌کند.